

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§18-19

A1.

α. Ο Μαντίθεος, σύμφωνα με τα όσα ισχυρίζεται, δεν παραμέλησε καμία απ' τις υπόλοιπες εκστρατείες και φυλάξεις φρουρίων (οχυρών θέσεων) μέχρι τώρα, ενώ επιπλέον διαβεβαιώνει ότι πάντοτε εκστράτευε με τους πρώτους, αλλά αποχωρούσε με τους τελευταίους δείχνοντας απόλυτη συνέπεια ως προς τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του.

β. Ο Μαντίθεος με τη φράση «*ἐκ τῶν τοιούτων*» αναφέρεται στην άψογη εκτέλεση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων (*Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν ... , μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν.*)

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ε.Π. Παπανούτσος, Πρακτική Φιλοσοφία, σ. 206

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο επισημαίνει την έμφαση που δίνουμε μέχρι και σήμερα στην εξωτερική εμφάνιση θεωρώντας τη στοιχείο της προσωπικότητάς μας. Έτσι, το κείμενο θα μπορούσε να αξιοποιηθεί προκειμένου να αναδειχθεί η διαχρονική σημασία του «φαίνεσθαι» στην καθημερινή πρακτική των ανθρώπων (από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας).

B4. σκέφτεσαι, σκεπτικός/ή, σκοπευτής, σκοποβολή, σκοπεύω (σκέπτομαι).

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ξενοφῶν, Ἀπομνημονεύματα Βιβλ.1 §§6.2-6.4.4

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις:

Ω Σωκράτη, εγώ μεν ενόμιζον ότι οι φιλοσοφούντες πρέπει να γίνονται ευτυχέστεροι (από τους άλλους ανθρώπους ή αφ' ό,τι είναι), συ δε μου φαίνεσαι ότι έχεις απολαύσει τα αντίθετα απ' εκείνα, που δίδει η φιλοσοφία. Ζης π.χ. τοιουτοτρόπως, όπως δεν θα υπέμενε κανείς δούλος υπό τον κύριόν του· και τροφάς τρώγεις και ποτά πίνεις τα χειρότερα και φορείς ένδυμα όχι μόνον ευτελές, αλλά και το ίδιο και τον χειμώνα και το θέρος, και μένεις διηνεκώς ανυπόδητος και ακίτων. Και όμως δεν λαμβάνεις χρήματα τουλάχιστον, τα οποία, και όταν τα αποκτούμεν, μας ευφραίνουν και, όταν τα έχωμεν, μας κάμνουν να ζώμεν και με περισσότεραν άνεσιν και ευχαριστότερον. Εάν

Ω Σωκράτη, εγώ μεν νόμιζα ότι έπρεπε οι φιλόσοφοι να γίνονται ευτυχέστεροι· συ δε νομίζω ότι έχεις απολαύσει από την φιλοσοφία τα αντίθετα. Διότι πράγματι ζεις όπως δεν θα υπέμενε κανείς δούλος να ζει έτσι υπό τον κύριόν του· και τροφές τρως και ποτά πίνεις τα ευτελέστατα και ιμάτιο ενδύεσαι όχι μόνον ευτελές, αλλά και το ίδιο και το καλοκαίρι και τον χειμώνα και διαρκώς είσαι ανυπόδητος και άνευ χιτώνος. Επιπλέον δε και χρήματα δεν λαμβάνεις, τα οποία και όταν τα αποκτούμε μας ευχαριστούν κι όταν τα έχουμε ήδη αποκτήσει, μας κάνουν να ζούμε και πιο ελεύθερα και πιο ευχάριστα. Εάν λοιπόν, όπως οι διδάσκαλοι των άλλων έργων αποδεικνύουν

λοιπόν καθώς και εις τα άλλα έργα οι διδάσκαλοι τους μαθητάς των τους αποδεικνύουν μιμητάς των, ούτω και συ τους μαθητάς σου θα καταντήσης, νόμιζε ότι είσαι διδάσκαλος της δυστυχίας. Και ο Σωκράτης εις αυτά είπε. Μου φαίνεσαι, ω Αντιφών, ότι συ έχεις νομίσει, ότι εγώ ζω τόσον θλιβερά, ώστε έχω την πεποίθησιν, ότι συ μάλλον θα προετίμας ν' αποθάνης παρά να ζης καθώς εγώ.

Μτφρ. Κ. Βάρναλης. [1939] χ.χ. [Εδώ διατηρείται η σύνταξη και η ορθογραφία του πρωτοτύπου]

Γ4.

α.

εύδαιμονεστέρους: είναι κατηγορούμενο στο υποκείμενο τούς φιλοσοφοῦντας (του απαρεμφάτου γίνεσθαι).

ἀχίτων: είναι κατηγορούμενο στο υποκείμενο σύ του ρήματος διατελεῖς.

ἄ: είναι υποκείμενο στα ρήματα εύφραίνει και ποιεῖ.

ἑαυτῶν: είναι ετερόπτωτος προσδιορισμός (γενική αντικειμενική) στο μιμητάς.

μοι: είναι δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου στο ρήμα δοκεῖ.

ἢ ζῆν: είναι β' όρος σύγκρισης από το (επίρρημα συγκριτικού βαθμού) μάλλον.

β.

Υπόθεση: *Εἰ οὔτω καὶ σύ τοὺς συνόντας διαθήσεις,*

Απόδοση: *νόμιζε κακοδαιμονίας διδάσκαλος εἶναι.*

τους μαθητές τους μιμητές τους, έτσι και συ θα καταστήσεις τους μαθητές σου μιμητές του εαυτού σου, γνώριζε ότι είσαι διδάσκαλος δυστυχίας. Και ο Σωκράτης απάντησε σε αυτά: Νομίζω, Αντιφώντα, ότι έχεις σχηματίσει τη γνώμη ότι εγώ ζω τόσον ανιαρά, ώστε είμαι πεπεισμένος ότι θα προτιμούσες να πεθάνεις μάλλον παρά να ζεις όπως εγώ.

Μτφρ. Ε.Γ. Παντελάκης. 1937. Διασκευή από την Επιστημονική Ομάδα.